

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
חמישי

היכל
שלישי

מאמר

פתח רבי יצחק וזרח השמש

•

מאת

מרנא ורבנא דובער נבג"מ זי"ע

כ"ק אדמו"ר האמצעי

ששמע מאביו

מרנא ורבנא שניאור זלמן נבג"מ זי"ע

כ"ק אדמו"ר הוקן

יוצא לאור בפעם הראשונה מכתב"ד

על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים וארבע לבריאה

POSACH RABI YITZCHOK VEZORACH HASHEMESH

Copyright © 2014

by

KEHOT PUBLICATION SOCIETY

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 774-4000 / Fax 774-2718

editor@kehot.com

Order Department:

291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213

(718) 778-0226 / Fax 778-4148

www.kehot.com

The Kehot logo is a trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch.

All rights reserved.

Printed in the United States of America

פתח דבר

לקראת ש"ק פ' פקודי, פ' שקלים, מבה"ח וער"ח אדר שני הבעל"ט, הננו מוציאים לאור בזה את המאמר ד"ה „פתח רבי יצחק וזרח השמש“, מאת כ"ק אדמו"ר האמצעי, מה ששמע מאביו כ"ק אדמו"ר הזקן.

מאמר זה נדפס כאן בפעם הראשונה מכתב-יד. והוא תדפיס מתוך ספר „ביאורי הזהר“ מאת כ"ק אדמו"ר האמצעי, חלק שני, שמכינים כעת לדפוס.

*

ספר „ביאורי הזהר“, כולל מאמרים שרשם כ"ק אדמו"ר האמצעי מה ששמע מאביו כ"ק אדמו"ר הזקן. ונדפס בפעם הראשונה בקאפוסט שנת תקע"ו, ואחר כך בהוצאה שני' בלבוב (לעמבערג) שנת תרכ"א, ובהוצאה שלישית בניו יארק על ידי „קה"ת" בשנת תשט"ז (דפוס צילום מהוצאת לבוב, ושם נוספו לספר מאמרי ביאורי זהר שנדפסו במק"א).

ובהתאם להוראת כ"ק אדמו"ר זי"ע, כעת נסדר הספר מחדש באותיות מרובעות, על פי הגהה מדוייקת על פי גוף כת"י קודש של כ"ק אדמו"ר האמצעי וכתב-יד מעתיקים, ובפיענוח הראשי תיבות ותוספת ציוני פסיקים ונקודות, ועם תוספת ציונים ומראי מקומות בשוה"ג.

וגם ניתוסף אליו חלק שני, הכולל עוד ביאורים בזהר שרשם כ"ק אדמו"ר האמצעי, מפי אביו כ"ק אדמו"ר הזקן. המאמרים שבחלק שני, חלקם נלקטו מתוך ספרים הנדפסים, וחלקם באים בדפוס כעת בפעם הראשונה.

המאמר שלפנינו בא בדפוס כעת בפעם הראשונה.

*

אודות „ביאורי הזהר“, כותב כ"ק אדמו"ר האמצעי בהקדמת הספר, כי הם דרושים וביאורים של „אאמו"ר הגאון האלקי המנוח ז"ל נ"ע, אשר שמענו מפי רוח קדשו ז"ל בכל ליל שבת ושבת זה כמה שנים, פירושים וביאורים על מאמרי הזהר בכל סדרא דף אחד, ואשר נראה בעליל לכל עיני ישראל אשר רוה"ק הופיע עלינו בהגלות נגלות אורו בסתרי סודות ורזין דאורייתא, ובפרט בביאורו בפירוש המאמרים מכוונים לאמיתתן ממש“.

*

כל הנ"ל נערך ע"י הרה"ת ר' אלי' שי' מטוסוב והרה"ת ר' גבריאל שי' שפירא.

מערכת „אוצר החסידים“

עש"ק פקודי, פ' שקלים, מבה"ח וער"ח אדר שני, ה'תשע"ד
ברוקלין, נ. י.

להבין מאמר הזהר פ' תולדות

פתח רבי יצחק זרחי השמש ובא השמש כו'. זרח מאתר עילאה דקיימי' עלמי' מתמן זריח תדיר ובא השמש ואזדווגא בהדי' דסהרא ע"כ.

הנה רבי יצחק מדקדק הפסוק בזה שכפל הלשון זרח השמש ובא השמש ואמר דבא להורות ב' ענינים, הא' בנין הנוקבא קודם הזיווג שהיא זרח מאתר עילאה דהיינו ממוחין דאבא דווקא, והב' ביאת השמש הוא היחוד לאזדווגה בהדא כו'.

וביאור כל זה הנה ידוע בע"ח: דנה"י דו"א מוחין לנוקבא וזהו קודם היחוד אלא שתהי' ראוי ליחוד וזיווג צריך לבנותה בבנין שלם מ"ס חב"ד חג"ת נה"מ כו'. וביאור הדבר להיות כי כאשר יושפע אור המאציל א"ס ב"ה שבאורות דו"א אשר המה בבחי' א"ס דאיהו: וגרמוהי חד כו' צריך להיות שיהי' המקבל ההשפעה בהרחבה בכלים מכלים שונים ואם לאו לא יוכל לקבל האור והשפע כלל ובשביל בנין המקבל שהוא המלכות בהרחבת כלים חב"ד חג"ת כו' צריך להיות השפעה מיוחדת לזה והשפעה זו א"א להיות בקירוב כ"א מרחוק דווקא להיות כי הרי ההשפעה זו מן המאציל אינו אלא להכין הכנות המקבל שיהי' ראוי לקבל לא שיקבל ממש כו' והיינו השפעות נה"י דו"א שיהי' לו מציאות מוחין לנוקבא וא"כ תהי' ראוי' לזיווג כו'.

ויובן הדבר עד"מ השפעות הרב לתלמיד שקודם שמשפיע לו השכל והסברא צריך תחילה להכין הכנות כלים ואותיות כתלמיד שיוכל להלביש בהם השכל וחכמה שעתיד להשפיע לו והיינו שצריך ללמוד אותו הלשון והכתב של אותו הלשון החכמה מתחילה שיהי' בקי באותו לשון מאוד, וכל שהתלמיד יותר בקי באותו הלשון יוכל לקבל יותר חכמה ושכל מפני שיש לו הרחבת כלים להלביש ולהכניס החכמה בהם כו' וד"ל. ועד"מ זה יובן ענין בנין כלי המלכות שלא תהי' נקודא חדא כו' אלא בבנין שלם מהרבה אופנים והגם שהם רק כלי קבלה לבד אבל הרחבת הכלים מועילים שתוכל לקבל הרבה כו', והיינו אותיות הי"וד מאמרות שהם הכח הפועל בנפעלים כשמסתרת בב"ע היא רק נקודא חדא נה"י שבנה"י כו' אך כשהי' עולה להיות בבחי' אצילות כדי לקבל השפע לעצמה מחדש כו' אזי צריכה להבנות בבנין שלם מכלים ואותיות בבחי' אצילות כדי שתוכל לקבל אור שפע האצילות ביותר כו' וד"ל [וגם ידוע שהעלאות מ"ן של הנבראים ניתוסף לה חיזוק

כ"ק אדמו"ר האמצעי, ונדפס מכת"י 2007 קעט, א (בכותרת: „שבת פ' ויצא בעז"ה").
 (2) זרח השמש ובא השמש: קהלת א. ה.
 (3) בע"ח דנה"י דו"א מוחין לנוקבא: ראה ע"ח שער דרושי הנקודות (ש"ח) פ"ב. שער הולדת או"א וזו"נ (שט"ז) פ"ז. ובכ"מ.
 (4) דאיהו וגרמוהי חד: תקו"ז בהקדמה ג, ב.

(1) להבין מאמר הזהר: ח"א קלו, א. נוסח שני של מאמר זה, נדפס בסה"מ תקס"ג ח"א ע' מז ואילך (הנחת הר"מ בן אדה"י). המאמר נמצא ג"כ בשינויים באוה"ת תולדות קע, ב ואילך (מיוסד על הנחת הר"מ), ונדפס ג"כ בביארה"ז להצ"צ ח"ב ע' תרסד. וראה דרוש נוסף על פסוק „זרח השמש" בביארה"ז לאדהאמ"צ ר"פ ויצא. המאמר כאן הוא הנחת

מוחין והיינו עושה דברי הנז' בזהר לבד ממה שנה"י דז"א משפיעי' לה מוחין כו' אך גם זאת מאת ה' היתה שיוכלו הנבראים להעלות מ"ן לגרום לה תוספות מוחין והכל בכלל ההשפעה אשר מרחוק הוא וד"ל], והנה השפעה זו שמוז"א למלכו' בשביל הבנין והתיקון שלה הוא מרחוק דווקא ולא מקרוב וכמשל שמשא וסהרא הגשמי דכד אתחזי' בהדה כו' פי' שאנו רואים שתיכף ומיד בזריחת השמש על הארץ יאיר פני הלבנה אשר במערב במקצת וכל שהולך וקרוב אליה תאיר יותר עד שמחצי היום עד הערב הולך האור להאיר על פני המערב בכי טוב כו' ואח"כ יבוא השמש תחת הארץ ויתקרב אז עם הלבנה במערב להיות לאחדים כו', משא"כ כל היום הנה ה' הארות וזריחות השמש אליה מרחוק לבד וזהו לשון מזרח שהוא ההבהקה והזיו מרחוק אבל ובא כו' היינו הקירוב והסמיכות כו' וד"ל. והטעם הוא כדי שתוכל לקבל הקירוב בבואו במערב השמש זורח כל היום להאיר פניה דהיינו לעשות הכנה ותיקון בה מתחילה כנ"ל וכל הכנה ותיקון א"א להיות אלא מרחוק דווקא וד"ל.

וכמ"כ יובן בשמשא וסהרא הרוחני' דאצילות זורח השמש היינו הארת יסוד אבא שהוא תכלית הריחוק מן המלכות כידוע ומתמן זרח תדיר פי' בתמידות השפע אורות מוחין דאבא בשביל בנין הנוקבא כי אבא יסד ברתא כו' בשביל שתהי' ראוי' ליחוד ואח"כ ובא השמש בחי' יסוד ז"א בשכינה' שבמערב בקירוב פב"פ כו' כדי להוליד מלאכים ונשמות מאין ליש כידוע וד"ל.

וזוהו שאמר זורח מאתר עילאה דקיימא עלי' פי' אתר עילאה הוא יסוד אבא שבתוך יסוד ז"א והאי שמשא זרח בנוקבא בשביל בנינה מאתר עילאה שהוא החכמה הנקרא קודש העליון כידוע דקיימא עלי' בבחי' מקיף כו' כי מלוכש בו בהעלם גדול כידוע וד"ל.

הולך אל דרום דאיהו ימינא ושוי' תוקפי' ביי' ובגין תוקפי' ביה כל חילא דגופא בימינא הוא דבי' תלוי כו' ולבתר פובב אל צפון נהיר לסטרא דא ונהיר לסטרא דא ע"כ.

פי' דרום וצפון הן בחי' קו ימין וקו שמאל דז"א, ואמר שהולכים ה' חסדים דאבא הנקרא שמשא ומגבירים הקו ימין בז"א ושוי' תוקפי' ביה. וביאור הדבר צריך מתחילה להבין ההפרש בין ימין לשמאל עצמם. כי הנה אנו רואים באדם התחתון כל חילא דגופא בימינא הוא פי' כשירצה להגביה משא כבד שלא לפי ערך כח האדם הנה המשא תכבד על כח האדם עד שממשיך למטה לארץ ומתגבר על כח האדם המושכה למעלה כו' והיינו דווקא כשיגביה המשא ביד שמאל לפי שביד שמאל הכח

הוא בדרך צח, ב ואילך).

(6) אבא יסד ברתא: זח"ג רמח, ב. רנו, ב. ועוד.

(7) בשכינה שבמערב: ראה ב"ב כה, א.

(5) עושה דברי הנז' בזהר: [כ"ה בכתי' המעתיק, וצ"ל: עושי דברו]: ראה זח"ג קצ, ב ע"פ ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי דברו (תהלים קג, כ). ונת' בביאורה"ז ח"א קפא, א ואילך (בהוצאה החדשה, ובהוצאה הקודמת

מצומצם מאד דהיינו רק לפי מה שיש כח בגוף המצומצם כו', ולכך נקרא יד⁸ כהה אבל כשיגביה ביד ימין הנה אנו רואים שיוכל להגביה המשא הכבד אעפ"י שתהי' כבידה מאוד יתירה על כוחו לא תמשוך למטה לארץ אלא יתגברו עליה כח היד ויגביהנה למעלה כו'.

ויש להבין זה מהיכן יש כח חזק זה ביד הימין מאחר שאינו במציאות בגופי' כו'. אך הענין הוא דבאמת מצד גוף היד אין לו כח יותר משאר הגוף אמנם מצד שנשפע תוקף וחזק ביד ימין מהכח הנעלם שבגופו ומגביר כח הגוף להגביה יותר מיכולתו בגילוי מכבר כו', וזהו כל חייל' דגופא פי' להגביר ולהוסיף חילא דגופא בימינא תלי' לפי שבימינא בא תוספות כח [בהכת"י חסר תיבה אחת] המקיפים דאבא הנקרא שמשא כו' כי ידוע דמוחא ולבא וכבדא הן בבחי' אורות וכלים ויש מקיפים דחי' ויחידה והיינו חח"ן שהוא בקו ימין הכללי פי' מקיף דחי' הוא כח החכמה שבו תגבורת החסדים מבחי' יחידה שבנפש ע"כ יצוה כח תגבורת החסד הגדול גם ביד ימין שבמדות שבלב כו' וד"ל.

ויובן עד"מ למעלה באצילות הנקרא גופא ההפרש בין יד ימין לשמאל שהגם שמצד המדות דאצילות עצמן חסד⁹ דרועא ימינא כו' הכח ועוז של ההשפעה מאין ליש שיש בהם עפ"י מדידות אורות או"א בהם כידוע, אך מ"מ יש בדרועא ימינא תוקפי' דשמשא שהוא אבא להגדיל החסד ולהגבירו יותר מכדי היכולת הראשון וזהו דשוי תוקפי' בי' בגין כך כל חילא דגופא כו' וד"ל, ועיקר סימן התוקף הוא עד"מ הנ"ל במשא הכבד שיתגבר עליו כו' כמ"כ הנה ידוע שאחזות החיצונים כמשא¹⁰ כבד יכבדו, ולכך נמשלים ליתר הכבד בזהר"י ורע"י מהמנא, וכשנתוספה יניקתם ע"י העוונות כו' אזי אין בכח שמאלי דלעילא לסובלם ולהגביהם למעלה כו' מפני שהכח אלקי' שבשמאלא מצומצם מאוד כו' עד שירודים ונמשכין משא כבד של החיצונים למטה וגורמין ירידות אור אלקי' בבחי' גלות השכינה להחיותם למטה כו', וגם אם לא יכבד כ"כ שירידו השפע למטה אך עכ"ז לא יש כח בשמאל לכפר העוון כו' אלא שמאל¹¹ דוחה דהיינו לענוש בעונש הריחוק כו' אבל ביד הימין היא מקרבת פי' שהוא נושא¹² עוון ועובר על פשע כו' דהיינו כמשל הגבהת המשא הכבד כן יד הימין הפשוטה לקבל שבים ונושא ומגביה העוונות למעלה, כי הזדונות¹⁴ נעשו כזכיות מפני תגבורת חסד העליון ונקרא אז היד הגדולה, וכמו שהי' במצרים שלפי שהי' קליפות מצרים תכלית הטומאה ולא הי' כדאי שיהי' גילוי אלקות כ"כ על ידו באותות ומופתים נגלים כקריעת ים סוף כו' לכך נאמר וירא¹⁵ ישראל את היד

8) יד כהה: ראה מנחות לו, סע"ב. זח"ג. רלא, ב. שם כח, ב (ברע"מ). רלב, ב (ברע"מ). רסט, א.

9) חסד דרועא ימינא: תקו"ז בהקדמה (יז), שמאל דוחה: סוטה מז, א. וש"נ.

10) נושא עוון ועובר על פשע: מיכה ז, יח.

11) כמשא כבד יכבדו: ע"פ תהלים לח,

12) הזדונות נעשו כזכיות: יומא פו, ב.

13) וירא ישראל את היד הגדולה: בשלח.

14) בזהר ורע"י מהמנא: ראה זח"ג רכד, ב. יד, לא.

הגדולה דווקא מפני שהיד העליון שבגופא שאין גבול בתגבורת חסדים דאבא לא הי' יורד כ"כ למטה מטה כו' אבל היד הגדולה היא ארוכה מאוד מאוד עד שתוכל לקבל גם¹⁶ החושך לא יחשוך ממנו מפני תגבורת האור כו' וכמ"ש במ"א בארוכה וכענין אברהם¹⁷ שיצא ממנו ישמ[ע]אל שהוא ג"כ מטעם תוקף כח הימין שהי' ממנו מותרי השפע אף למי שאינו ראוי כו' וד"ל.

וזנהו הולך אל דרום פי' החסד דאצילות להיות כי באבא מקור תגבורת החסדים עד שגם הגבורות שבו יחשבו לחסדים לגבי אימא כידוע שעיקר החסד והרחמים בחכמה הוא וזהו שאנו אומרים אבינו¹⁸ אב הרחמים וכמ"ש במ"א בארוכה לכך החסדים דאבא בתוקפי הם ומגבירים יד ימין דז"א הנקרא דרום וכנ"ל.

סוכב אל צפון נהיר לסטרא דא כו'.

פי' והגבורות דאבא הולכים לקו שמאל דז"א ולכך כפל לשונו לומר נהיר לדא ונהיר לדא כו' ולא כפי' המקדש מלך שהחסדים עצמן הולכי' אל צפון כו' שא"כ לא יתכן סיום המאמר באברהם ויצחק כו' דיצחק מבחי' גבורות כו' כידוע אמנם להיות כי גם הגבורות דאבא הם תגבורת חסדים לבד לכך נהיר לצפון ג"כ בחסד עליון פי' וכל עיקר ענין הליכה זו לצפון ולדרום הוא להגדיל בנין הנוקבא כדמסיים וכל דא כו' וכנ"ל.

סוכב הולך הרוח בקדמיתא שמש ולבתר רוח אלא כולי חד ורזא הדא כו'.

הנה¹⁹ בינה¹⁹ נקרא רוח אלקים חיים כמבואר בכמה מקומות ובפרט בס'²⁰ יצירה בל"ב נתיבות החכמה כו' ורוח אלקי' כו' וכידוע דתורה²¹ שבע"פ היא בינה ותשב"כ היא חכמה והטעם להיות כי תשב"כ עיקרה הוא הדיבור והקול כמ"ש ואשים²² דברי כו' דבר²³ ה' זו הלכה כו' והרוח הוא מקור הדיבור והקול והיינו בשכל ובינה הנגלית במוח ממנו מקור ומוציא ראשית הגילוי והדיבור הוא סוף הגילוי ולכך בינה²⁴ נקרא אלקי' עילאה והמל' נקרא אלקים תתאה ויאמר²⁵ אלקי' יהי

(20) בס' יצירה בל"ב נתיבות החכמה: פי"א מ"א.

(21) דתורה שבע"פ היא בינה: ראה הנסמן במאמרי אדהאמ"צ שמות ח"א ע' סה. תו"ח שמות ח"א י' ב.

(22) ואשים דברי בפי"ד: ישע"י נא, טז.

(23) דבר ה' זו הלכה: שבת קלח, ב.

(24) בינה נקרא אלקי' עילאה: ראה זהר בהקדמה ב, א. ובמקדש מלך שם. זח"א כב, א. לא, ב. ובכ"מ.

(25) ויאמר אלקי' יהי אור: בראשית א, ג.

(16) גם החושך לא יחשוך: ע"פ תהלים קלט, יב.

(17) אברהם שיצא ממנו ישמעאל: ראה פסחים נו, א. ויק"ר פל"ז, ה. ועוד.

(18) אבינו אב הרחמים: ראה לקו"ת דרושי ר"ה סב, ד. שה"ש יו"ד, סע"ג ואילך.

(19) בינה נק' רוח אלקים חיים: ראה זח"ב סח, ב, ובהגהות הרח"ו שם. אור התמה שם. ע"ח שער הצלם (שכ"ו) רפ"ג. לקו"ת להאריז"ל ירמי' י, י. סידור האריז"ל ומשנת חסידים (תפלת הבריאה פי"ב מ"א) בברכת יוצר.

אור כו' כמבואר בזהר וכמו שהרוח חיים שבלב הוא ממוצע מאש ומים חו"ג כידוע והיינו הקול נגלה בפה שהוא מורכב מאש רוח ומים ועיקרו בבחי' רוח כידוע, כמ"כ הקול הזה במוח הנקרא [בהכת"י חסר כאן שורה] לתורה שב"ע"פ הניתנה בקול ה' בהתגלות אבל תורה שבכתב היינו שמשא הנז' כאן שהוא אבא דהיינו אור החכמה עצמה שזה כשר וזה פסול שמלבד הקריאה בה בדיבור וקול הנה היא חכמות אלקי' ולכך נמשלה לשמשא שהוא האור שבמאור העצמי כו' וד"ל. וזהו שאמר בקדמיתא שמשא כו' פי' מתחילה ה' הארת מוחין דאבא בשביל בנין המלכות בה' חסדים שלו בתוקפי' דדרום כנ"ל ואח"כ עד"ז ממש מוחין דאימא מתפשטים ה' חסדים ממנה בקו ימין דז"א וה"ג בקו שמאל כנ"ל, וזהו סובב סובב הולך הרוח דבתחילה נקרא שמש ועכשיו שבינה מאיר נקרא אלקים חיים כנ"ל ומה שבבינה שניהם בלשון סביבה ובאבא אומר הולך אל דרום כו' הוא לפי שחח"ן²⁶ הוא קו הימין הכללי כידוע ע"כ ההליכה שבו ביושר ובשוה כו' משא"כ בג"ה הכללי שהם בשמאל הרי גם החסדים דאימא צריכים להיות בבחי' סיבוב גם לדרום וד"ל. וגם מה שלא פי' בהדי' דרום וצפון בבינה הוא לפי שיש²⁷ בכלל מאתיים מנה מאחר שכבר הוזכרו באבא כו' וד"ל.

והנה עוד יתפרשו דברי המאמר הנ"ל הכל בז"א עצמו ולא באו"א דהיינו כאשר יסוד אבא מלוכב ביסוד ז"א הוא בבחי' פנימיות ואז יקרא שמשא ואינו זורח אלא בשביל בנין המלכות, כידוע דנה"י דז"א מוחין לנוקבא כנ"ל, וכאשר עדיין מהארת מוחין דאבא בו הגבה למעלה מבחי' מדות חו"ג להשפיע לנוקבא אלא זורח מרחוק רק בשביל הבנין כו' ולבתר נקרא רוח כשמוחין דאימא מאירין בו והיינו מקור הקול הנגלה שהוא ממוצע בין אש ומים ממש בגילוי והוא הרוח שבלב כנ"ל אך סובב סובב הולך הרוח שכאשר עדיין גם הרוח גנוז בהבל לב העליון הוא בחי' מקיף לעשרה מאמרות שבמלכות שהם בבחי' קול מ"ש כמ"ש קול²⁸ ה' על המים כו' וכמ"ש במ"א וד"ל. משא"כ זורח השמש מהארת החכמה אינו בגדר ממוצע בין אש ומים כלל אפילו ברוחניות הלב אלא יש בו מבחי' עצמיות החכמה כנ"ל רק מאתר עילאה שם הוא זורח בשביל הבנין לבד כנ"ל וד"ל.

ועתה יובן מה שסיים בהקדמה זו ת"ח אברהם כו' כי כאשר נתבאר מקור הקול גילוי בינה הנקרא רוח אזי הולך ומפרש באברהם ויצחק שהם דוגמת אש ומים ממש המתגלים מהבל לב העליון כו' וד"ל אבל פי' הראשון באו"א עצמם עדיין אין מקום למדות הגלוי ממש באברהם ויצחק כו' וד"ל.

27 שיש בכלל מאתיים מנה: ב"ק עד, א.

28 קול ה' על המים: תהלים כט, ג.

26 שחח"ן הוא קו הימין: ראה זח"ג קנג,

ב. פרדס שער סדר עמידתן ש"ו פ"א. מאמרי

אדהאמ"צ בראשית ע' ריו. וש"נ.

לעילוי נשמת

הרבנית הצדקנית

מרת **חווה** ע"ה

גורארי'

בת אדמו"ר הרב **אברהם יהושע העשיל** מקאפישיניץ

אשת חבר שעמדה במסירות נאמנה על יד בעלה

הרה"ח הרה"ת ר' **שניאור זלמן** ע"ה

שפעל כל ימיו למלאות רצונותיהם הק'

ונאמן ביתם של רבותינו הקדושים

כ"ק אדמו"ר אדמו"ר מהוריי"צ

וכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

מגזע תרשישים הצדיקים הרבנים הקדושים

האוהב ישראל מאפטא ור' לוי יצחק מבארדיטשוב

דער הייליגער רוזינער

ולמעלה בקודש המגיד הגדול ממעזריטש

ומעוד גדולי תלמידי הבעש"ט

זצוקלה"ה

נפטרה בשם-טוב עש"ק אחר חצות

כ"ד אדר, ה'תשס"ו

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס על ידי ולזכות משפחתה שליט"א